

מסורת הש"ס

(א) לקמן פד : (ב) לקמן פס : סט.
פד : נמחוט : ממ : (ג) [לקמן
סט. פד : (ד) ת"כ וירקא חובבה
פרי : גי' רפ"ט ה"ב ואיך.
פ"י לקמן נב. וירוריו יומא
פ"ה (ה' ה' : תחסי : ע"ז נרפס
ב"ע" : פסחים ע"ה) וירקא
ו ב, (פ) שם ד, (י) שם והי"ד,
(ז) ו"ע תוס' לקמן פד : ד"ה
ותחיל' (ל) וימא (נ) ת"ס :
(ז) וי"ע פ"ר במנחות ד"ה אביל'
ותוס' גריליו : פ"ה פסחים :

שינוי נוסחאות

[illegible][illegible]

איזהו מקומן פרק חמישי זבחים

והי פירושו
בבנין אב אלא מהיקש דאח תורת
מטעם העוף (דף סט:) אמרין ר"מ
דגמר לה בבנין אב כדקתני במתני'
יורה

מטהרת טריפתה ^א |
שמשרתה באכילה ^ב |
מטומאתה ר' יוסי אומר ^ג |
טהורה ששחיתה מ ^ד |
ולא ^ה היא התם תיהא ^ו |
קאתין ^ז דבר הלמד ^ח |
ברקש ובג"ש ובכ"ו ^ט |
חדא ^י מפני מה אמרו ^{יא} |
באימורין כשר לן בא ^{יב} |
בבשר כשר ^{יג} יוצא ^{יד} |
טמא הואיל והותר ^{טו} |
הואיל ^{טז} מרצה לפיגול ^{יז} |
והוקש לחזק לזמנו שק ^{יח} |
בהק פסולין דחזו לע ^{יט} |
דבר שלא בהכשרי ^כ |
תנא ימואת ^{כא} תורה ^{כב} |
ליה: שירי הדם כו': ^{כג} |
אל יסוד מזבח הע ^{כד} |
מועד ^{כה} ההוא ר' פנע ^{כו} |
מזבח העולה ולא יסוד ^{כז} |
מזבח העולה אין לו ^{כח} |
יסוד מזבח העולה תן ^{כט} |
או אינו אלא מזבחה ^ל |
אמר ר' ישמעאל קל ^{לא} |
מכפרין מעונין יסוד ^{לב} |
אינו דין שטעונה יס ^{לג} |
מה שיריים שאין מכ ^{לד} |
מעונה ^{לה} יסוד תחלת ^{לו} |
לכפרה אינו דין שטע ^{לז} |
אל יסוד מזבח העולה ^{לח} |
עולה אמר מר אל יס ^{לט} |
מזבח הפנימי הא מיכ ^ל |
פתח אהל מועד נפקא ^{לא} |

אשר פתח אהל מועד יקור שגגה
ה שגגה כנגד פתח הייכל ולקמן
ה הכפורים מרביצא דהפר שטען
ים ובשעיר חביב (ויקרא טו) ועשה
סוד מוצה העולה. ממש פירשתי (ה')
שכן פנימיות ושל שעיר נשא ושל
חיצונית. נשמים הפנימיות ובשעיר
מוצה העולה. נשמים החיצונית חביב
מוצה מלאה אל מוצה :: העולה אל
יקור מוצה העולה של פר כהן משיח
מוצה העולה של פר העדה שאין מ"ל
הוא אומר אל יקור מוצה העולה כל
ידי יו יקור לפנינו עמו אליו אל
נביא יסודו אל יקור מוצה העולה
:: אל יקור מוצה העולה. האמור
הואל וימיתו לנרשא יקור יהיה לו
אמר טעמי [מלא דהא] יקור דמיס
:: למרע עמלן יו יקור וקמן (ה')
מן תורה :: שפיכת שירים יקור להלל
יקור בכלי כלם כשורק ממנו שיר וזמר
מלא למוצה של עולה יהא יקור. או
יקור מלא של עולה אומר שמי מתחילת
ישתעבד מקל יקור. נפקא לה
יקור הכי ומה שירים כו'. ולקמיה (נב).
המשל של הפנימי דמיכאל יליף מיעוט
ותמיא למיעוטו וכן לא מייסר
מיון והוא מ"ל ימחשכא כל יקור

שומאמה אף מליקה
 ה תתרה טרפרה
 מר דיה כנבלת בהמה
 וטהרתה ולא מליקתה
 היא משהיטה דחולין
 ובכנן אב מהו שילמד
 ובכנן אב פשוט מהא
 לן בדם כשר שהרי לן
 אמורין כשר שהרי לן
 איל ויצא כשר בכמה
 ובודת ציבור חוץ לזמנו
 וחוץ למקומו הואיל
 ויכלו פסולין וזרקו דמן
 ובודת ציבור ^{ט"ז} וכי דנין
 מדבר שבהכשירו
 העולה ריבה סמך
 מאי טעמא אמר קרא
 וזה אשר פתח אהל
 ברישא ^{ט"ז} אל יסוד
 מזבח הפנימי אל ^{י"ז} יסוד
 יסוד לפנימי עצמו אל
 יסוד למזבח של עולה
 של עולה היא ליסוד
 וחומר מה שיהא שאין
 תחלת עולה שמכפרת
 סוד אמר רבי עקיבא
 פירין ואין באין לכפרה
 עולה שמכפרת ובאה
 ונה יסוד א"כ מה ת"ל
 תן יסוד למזבחא של
 סוד מזה ^{י"ז} אל יסוד
 עי ליה לגופה ^{י"ז} מאשר
 אל יסוד מזבח העולה

דאן מעבירן על המאות
קדשי קדשים שירים בזהדיא
הא גופא קשיא דלמה לי
מעבירן על המאות כדאשכח
מאי שנא דרבי מורחא
והמנורה אמר דישן מוצנע
עצורי דרעא אטוטפתא אס
המאות אלא בכיס שמי מוצנע
או כגון מלות קרנות שאני
אשפירכו שירים אלא הנצטנו

ועיר נשא שחן תלמוד לומר
 מה תלמוד לומר יא יסוד מזה
 האמור נפר כחן משה ולא
 בפר העדה דלא לרר' חז דהא
 מזה העולה ולא לפימיו: אל
 של כח עמאן של פמיני כחן
 (ג) מה הכי פראשין לה בשמעת
 תלמוד מזהה של עולה שיהא
 קום לשח קרנות ישכנו יסוד
 יאנו כח ללמד כלס על שפית
 כנגד היסוד ולמעט קרן
 ולא עיר קרא: מה שירס
 ופרס מאי בנייהו כח: הוי
 ויא קשוא הא ילפיין בביר
 ש לחי אלא מוקרא שלי
 כח המוצא אשר פתח אלה

22.

וליקה משחיטה ועוף מבהמה. ברו"ך. ועוד
בין"ו חזר ומלמד בזנבין אב אימא דשחיטת
בהמה ודבר הלמד בזנבין אב חזר ומלמד
אב ובראש דלשונא דמחני' דהייא דפשיטא

דעיקר טעמו של ר"מ מיישקאס דאמא
החזרה הו' דלקלמקן וסע' ושיטעט ליה
דכמה מזינו מעורף יליף דזי מצהמה
למה לו לאחזיר בקי"ו פשוט מרא
דרא א"ה תימה דפרמי מפשוט דכיון
דמלמד בצנין אב חזירו אס כן מלמד
בקי"ו א"ה ומה היקס שאינו מלמד
בצקס אי א"ה מדצינא מלמד בקי"ו
מדמא דבי רבי ישמעאל בנין אב
המלמד בצנין אב חזירו אינו דין
שילמד בקי"ו ודכ"ג עבד ק"ו לעיל וכן
מפני מה אמרו לו ברם בשר.
תימה היכי דייק מהכא
דבנין אב חזרו ומלמד בצנין אב
דילמא לו הדס לאחזר שקיעת החמה
יליף מן דאחזיר דלא פסלי בשקיעת
החמה אלא בעמוד השחר והדר יליף
לן דאחזיר הכפסלים בעמוד השחר
דאס עולי א"ה ירדו מן בלא ק"ו וס' וס' וס'
דפשוטא ליה דלכ"ג דליף דאחזיר
שלא הכשירו וס' מהכשירו דכשר דס'
המזכיר עדיף ולא ילפינן דס' שלא
הכשירו מהכשירו חזק מדלא ילפינן
שיתקרא לו מן דס' נזכר פ' :

אשר פתח אהל מועד. יסוד של מוצנח שכנגד פתח המעברו כפי' בקוטרם ולא גרים על שמותם בספרים הוא הפנע ברישא משום דמשמע מטעם שאין מעבירין על המצות ולא מן הפסוק פתח אהל מועד והלא בני תחלה אית דלמרי שירי הדס על יסוד מעברי לקמן (דף ג.) ואמר טעמא לימוד קטום מן המפורס מחטאת פנימי משמע דמפורס בהדיא ועוד דאית דלמרי על יסוד דרומי וקאמר לימוד ירדתי מן הכבש ^(א) בסמוך לו ליתאזו מן ההיכל בסמוך לו מהיכן פשוט לו זה וימר מהו והלא בהריבוי פשוט לו טעמא

ועוד אמרין לקמן (דף נח: ע"ב)
כמי' צבו אשר פתח אהל מועד ומיהו
קרח דפתח אהל מועד מיפוק לי' דלין
און טעם זה כפ"ח דיומא (דף נ"ז) דפרך
פונה צבאש' ו' גבי דישון מונח פנימי
הא קודם משום דלין מעבירין וכן
זר ויש לומר דלא שרף אין מעבירין על
ג' פניו כגון דישון מונח פנימית ומורה
א' ידוע מהר"ן יתחיל אהל לקבוע מקום
הטא' עטמא' א' חלל דגלי מר' כהני' (ס')

שאל את שריו לא קיבל מזה הפנימי
ההוא את יסוד למונחה של עולה ויבא
וד מונח הפנימי של אמר בתקום מתן
איתקוס = להדדי אלא ללמוד בא שאפיו
יסוד מונח טעולה. האמור בשער נשיא
משמש ועדה לא קיבל הפנימי כדאמין
אם כי מה ללמוד למר לא יסוד מונח
ונח טעון כעולה ובכל דמי היתחין עליו
ומשום דעולה לא כחיב שפיח שירים
שירים של עולה וכל שאר דמי אלא בא
מרחיב דרומים שאין לו יסוד כדאמין
אם **הקאם** אמר מכשרין טעונין יסוד כר.
מיכעיל ליה לגופיה. שיפסכס יסוד מונח
דאין לו יסוד לגמרי ההוא מייחור
שאו וית לך דרשא שליש: **מאשר**
ועד עולה להא לו למיחור:

המי

עין משפט
ור מצוד

ב א מ"י פרק ה' מלכות
מעשה התרצות הלכה י'

תורה אור השלם

1. זו את ארצו ואת בניו לאבדו ואת תורת העולה היא העלה על מקורה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בה. ויקרא ה. ב.
2. ונתן דבוקן מן הדם על קרנות מזבח קטורת הסמים לפני יהוה אשר כהאל מועד ואת כל דם דפר יושקף אל יסוד מזבח העולה אשר פתחו אתל מועד. ויקרא ז. ג.

הגהות הב"ח

(א) נח' אמר מר אל יסוד מוכח
העולה ולא:

מוסף רש"י

ידיה נבטלת בהמה. דוסיאל ואל
ילף עוף אלה מנחמה לטהר
עריפה מנימחמה, דיו לנה מן
דקין לזיוס ננדין (דקין)
סח: הראיל ורצא כשר בבמה.
שלא היי סח קליס: ומנחות ג'
למזבח של עולה ירא
יסוד. נחמה על עולה ירא יסוד
לטהר המני ורצא סח:

ליקוטים

[illegible][illegible]

למחנה) [למדן] חולצין מחדה הכא דליל
 מתחיל קדשים אבל היכא דלמחנה א'
 נגזר דלפניו דס' תלמודים ולימודים
 נאמר, וי"ל דלפניו דליל דס' דס' דס'
 נ"ן אבל כן בעל קמץ, וי"ל דליל למחנה נזכר
 מלפניו דרש"י על כתיבה יד וכתוב
 ונמלה כל מחדה הרי כולן דלפניו
 ספסל ומספסל בעין הרי ליה למימר
 הריהו וכו' מחד מחד ק"ו לציל. גמ"ס

[illegible]

הכלל בדלעיל הניחא לרב ספא אלא תתאן דלית
 תת תריה ודחא עליהם דייטש קדושים. ופ'אמ
 נכחן אב. דבשעת דייטש דען גרם כל הילכו
 ופ'אמ ד' דלעילן אשורם מבשר ממש דלית
 בדיקום. ופ'אמ ד' דלעילן אשורם מבשר ממש דלית
 ופ'אמ ד' דלעילן אשורם מבשר ממש דלית
 ופ'אמ ד' דלעילן אשורם מבשר ממש דלית

[illegible][illegible]

שיטת מקובצת ולא דא פער
אלען אלס
קדש יא' חילן דליכא קדושה כי אז
משר דלמאן זון דערס מלן דנשר יליף
יליף אלס זון דערס יאלס דנשר יליף
הכל פשוט קרי' ונחמר דקדש פשוט
חזק (למשי' זמן) זר, וזני שחר דלש
רב פשוט עני למד וזר חלול קדש דר
דנשלש היטה לרב פשוט אלס חלול דלמאן